

'+ VERSCHIL

+++++ Een uitgave van Prisma +++++ 1 april 2023 +++++

Hoop herkennen

'God laat niet los wat zijn hand begon'

MET BIJDRAGEN VAN VERRE NAASTEN, TWR, WYCLIFFE BIJBELVERTALERS, KOM OVER EN HELP, HULP OOST-EUROPA

Achter elke situatie staat een komma

Rozen in beton

Zondag is het Palmzondag van de veertigdagentijd en de openingsdag naar de Stille Week. We leven toe naar Pasen, het feest van hoop, door het lijden heen. Dankzij Pasen is er vernieuwing mogelijk in een gebroken wereld. In deze editie van 't Verschil leest u onder meer over 'rozen in beton'. Een beeld – uit de column van Rob Favier (pag. 5) – dat duidelijk maakt dat in Gods wereld het onmogelijke mogelijk is. Dat heeft alles te maken met Pasen, en wordt zichtbaar in het werk dat Prismaleden – Hulp Oost-Europa, Kom over en help, TWR, Verre Naasten en Wycliffe Bijbelvertalers – doen in Gods Koninkrijk. We hopen dat u geraakt wordt door de persoonlijke verhalen van mensen die werkzaam of woonachtig zijn in verschillende delen van de wereld, dat u de tekenen van Gods Koninkrijk zult opmerken, én dat u wordt aangespoord om de boodschap van geloof, hoop en liefde uit te dragen.

Haaije Feenstra en Charlotte Ariese, PRISMA

Colofon

Dit is een bijlage van Prisma in samenwerking met ND Zakelijk. 't Verschil verschijnt exclusief bij het Nederlands Dagblad. Dit product valt buiten de verantwoordelijkheid van de hoofdredactie van het Nederlands Dagblad. Prisma is een koepelorganisatie die een twintigtal christelijke organisaties verenigt die wereldwijd actief zijn in ontwikkelings samenwerking en diaconaat. Aan deze uitgave over Hoop werkten mee: Verre Naasten, TWR, Wycliffe Bijbelvertalers, Kom over en help en Hulp Oost-Europa

Coördinatie Charlotte Ariese
Eindredactie Esther van Lunteren
Vormgeving Judith Fokker
Coverfoto Marc Ewell, Wycliffe Global Alliance

TEKST ESTHER VAN LUNTEREN +++ BEELD VERRE NAASTEN

Hoop. Van Dale omschrijft het als *een zekere mate van verwachting (van iets goeds)*. Wat Cleopas, Jenita en Farshid betreft, kunnen de woorden 'zekere mate van' geschrapt worden. En dat is opvallend, omdat ze werken voor en met mensen in omstandigheden die allesbehalve hoopvol lijken. 'Achter elke situatie, hoe moeilijk ook, staat geen punt, maar een komma. Niets is onmogelijk voor Hem, de levende God.'

Farshid werkt bij TWR (Trans World Radio) voor TransformIran en Persian World Radio. Een land dat lijdt onder een regime dat de sharia nastreeft en volgens Farshid 'geen enkel hart heeft voor de bevolking. Het geweld, de toenemende armoede, het zerotolerancebeleid ... Miljoenen mensen zijn in Iran aan het overleven, én op zoek naar God. De islam heeft voor veel Iraniërs afgedaan. Dat maakt ons werk juist nu heel belangrijk. Door onze radio-uitzendingen maken steeds meer Iraniërs kennis met de God van liefde en vrede. En met zijn beloften voor de wereld en voor hen. Het oude Perzië – het land dat anno nu onder andere Iran is – speelt in het Oude Testament een belangrijke rol. Het is het land van Ester, van Daniël en Nehemia. In Daniel 6:27-28 geeft koning Darius het bevel in heel zijn machtsgebied dat men zal sidderen voor het aangezicht van de God van Daniël. Die boodschap geldt opnieuw voor Iran. Ze moeten weten: het eindigt niet hier en nu, maar met de overwinning van Jezus Christus.'

LEVEN ZONDER IDENTITEIT

In het oosten van Zuid-Afrika proclameert Cleopas Maseko hetzelfde. Met de organisatie Thembaletu Nkomazi, ondersteund door de Nederlandse stichting Verre Naasten, helpt hij de allerarmsten in het gebied. Mensen die in heel wat gevallen voor de wet niet eens bestaan, omdat ze de benodigde identiteitspapieren missen. 'De problemen hier hebben hun oorsprong in de jaren negentig. Door de oorlog in buurland Mozambique werd dit deel van Zuid-Afrika overspoeld met vluchtelingen. Mensen die hun leven wilden opbouwen, maar waarvan een groot deel van hen te vroeg stierven, vaak aan hiv/aids. Hun kinderen, die alleen achterbleven, zijn tot op de dag van vandaag stateloos. Ze hebben geen recht op onderwijs, op werk en op medische zorg. Dat zorgt voor veel armoede. Daarbij komt dat 1 op de 3 inwoners hier is besmet met hiv/aids. Een enorm

probleem.' En toch zet Cleopas eveneens geen punt, want, zegt hij, 'al het werk dat wij hier mogen doen is één grote demonstratie van Gods liefde en kracht'.

VOLLEDIGE LOCKDOWN

Ook Jenita, die om veiligheidsredenen alleen met haar voornaam wordt vermeld, kan niet anders dan komma's zetten. Met een duidelijk plan vertrok ze enkele jaren geleden voor Wycliffe Bijbelvertalers naar Thailand. Ze zou minderheidsgroepen in het noorden van het land helpen hun eigen taal verder te ontwikkelen, lesmateriaal maken

'Al het werk dat wij hier mogen doen is één grote demonstratie van Gods liefde en kracht'

en leerkrachten trainen, zodat deze mensen steeds beter de Bijbel leerden kennen in de taal van hun hart. Dat deed ze ook. Even, en toen kwam corona. 'Thailand is ontzettend strikt met de regels. De eerste twee jaar leefden we grotendeels in lockdown, en nog is het niet mogelijk om het werk volledig op te pakken vanwege bijvoorbeeld reisbeperkingen. Lange tijd kon ik mijn werk amper doen. Soms werkte het internet even, maar net zo vaak ook niet waardoor onlineworkshops nauwelijks een optie waren.' Steeds vaker begon Jenita te twijfelen aan haar roeping. Was die veranderd? En zo ja, hoe dan? 'Psalm 45 ligt aan de basis van mijn werk hier. Daar staat in vers 11 en 12: Luister,

DOOR MIDDEL VAN DRAMA, MUZIEK EN WORKSHOPS WORDEN KINDEREN ONDERWEZEN OVER DE IMPACT VAN HIV/AIDS.

'Blijf elkaar liefhebben en zorg voor elkaar zoals Jezus voor ons zorgt'

dochter, en zie, en neig uw oor: vergeet uw volk en het huis van uw vader. Dan zal de Koning verlangen naar uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer.' Die tekst hielp mij in coronatijd opnieuw mijn vragen los te laten. God zou mijn offer ook onder deze omstandigheden aannemen op de manier die Hij voor ogen had.'

COMPLEET VERANDERD

Omdat ze continu thuis was, viel haar oog op de man die regelmatig haar afval kwam doorzoeken. 'Wat hij kon gebruiken, nam hij mee.' Ze besloot contact met hem te leggen. Ook vanwege zijn babydochter, die hij regelmatig meenam in zijn kar. 'Ik wist dat hij veel dronk. En het kan hier heel heet zijn. Soms vergat hij dan zijn kar, terwijl het meisje er nog in lag. Ik begon voor het meisje te bidden: "Heere, geef haar een thuis waarin ze veilig kan opgroeien." En toen kreeg hij een ongeluk. Hij had geen helm op gehad, maar na een paar dagen stond hij – verband nog om het hoofd – klaar om weer aan het werk te gaan. 'Dat vond ik echt te bizar, maar hij moest wel. Het eten voor zijn gezin, de huur van het kleine garageboxje waar ze in woonden, waar moest hij dat anders van betalen?' Jenita besloot een maand zijn huur te betalen, zodat hij thuis kon blijven om te herstellen. In die tijd hadden ze regelmatig contact met elkaar. Jenita vertelde het gezin over Jezus. 'Die maand is het gezin compleet veranderd. Ze raakten onder de indruk van het evangelie. Hij kicke af, waardoor hij veel efficiënter aan het werk kon. Met het geld ondersteunen ze mensen uit hun buurt die het nodig hadden. De situatie van dit gezin, hun dochter en de buurt waarin zij wonen draaide helemaal om. Hun verhaal heeft mij geleerd dat God mij en ons overal kan gebruiken om hoop te brengen. Als jij je beschikbaar stelt, zal Hij je aanraken om mee te werken in Zijn Koninkrijk.' 'Het gaat erom dat je hoop leert herkennen', vult Cleopas aan. 'Hoop die verder reikt dan

de omstandigheden. Daarvoor hebben we christenen nodig die weten wat echte liefde is. Liefde die niet kijkt naar de omstandigheden, maar naar de mens in die omstandigheden, de mens naar Gods evenbeeld gemaakt. Weet je', vertelt hij verder, 'ik heb mensen zien doodgaan in onmenselijke situaties. Maar door dichtbij te zijn en liefde uit te delen, worden mensen boven hun problemen uitgetild. Met Thembalethu helpen wij de zieken door medische zorg te bieden, geven we informatie en doen we aan preventie rondom hiv/aids. Belangrijk werk, waardoor de samenleving langzaam maar gestaag verandert,

'Werken in lockdown heeft mij geleerd dat God mij overal kan gebruiken om hoop te brengen'

gezonder wordt, omdat men in de gemeenschap ziet dat een andere levensstijl – met minder seksuele contacten, en gezonde gewoonten – zijn vruchten afwerpt. Maar uiteindelijk gaat het vooral om de vraag: hoe reageer jij op wat of wie jouw weg kruist? Zie je de ander zoals God de mens ziet? Dát maakt ons geloof relevant.'

ISOLEERCEL

Soms moet je eerst door het spreekwoordelijke vuur om te kunnen doen waarvoor je geroepen bent, weet Farshid. Hij vertelt: 'Pas sprak ik een van de christenen in Iran waarmee wij in contact staan. Hij had net 43 dagen

in een isoleercel gezeten en het uitgeschreeuwd naar God: "Waarom zit ik hier? Als U mij wilt gebruiken om Uw Woord te verkondigen, waarom dan deze plek?" Toen hij uit de isoleercel werd gehaald, kreeg hij de kans om met andere gevangenen over Jezus te spreken. Nota bene in de gevangenisomgeving, want daar was geen camera om het te registreren. Meerdere gevangenen kwamen tot bekering. Als christenen moeten we bereid zijn om net als de vrienden van Daniël klaar te staan om door het vuur te gaan, benadrukt Farshid. 'Weet: hoe groter de verdrukking, hoe meer vruchten.'

EEN ANDER SOORT RIJKDOM

Jenita: 'Ik zie hier veel hopeloze omstandigheden. Er is angst voor boze geesten. Schrijnende armoede. Veel mensen werken onder slechte omstandigheden. Al dat onrecht houdt me best bezig. Het voelt machteloos, omdat je er zo weinig aan kunt veranderen. Tegelijkertijd zie ik wat er gebeurt als mensen God leren kennen in de taal die ze begrijpen. De taal die iets doet met hun emoties. God heeft door zijn Woord ook mijn hart aangeraakt, en wil mijn talenten gebruiken om hoop te brengen. Dat is wat ik voor ogen houd.'

'Blijf elkaar liefhebben en zorg voor elkaar zoals Jezus voor ons zorgt', zegt Cleopas nog maar eens. 'Als je onze gemeenschap bezoekt, ontmoet je ondanks de moeilijkheden blijdschap en vrede. We kennen God en hebben steun aan elkaar. Dat is rijkdom zoals God het bedoeld heeft.' 'Houd vast aan zijn beloften', beaamt Farshid. 'Hij maakt alles nieuw, en als die dag is aangebroken, staan wij klaar.'

‘Als de golven komen, is God onze balans’

TEKST LYDIA FRIS +++ BEELD KOM OVER EN HELP

Wat geeft hoop als oorlog het leven van alledag bepaalt? Twee vrijwilligers van hulporganisaties in Oost-Europa vertellen: ‘De Oekraïense kerk is verdubbeld of zelfs verdrievoudigd. We zien hoe God harten aanraakt.’

Boris Volkov (47) is als administratief directeur verbonden aan organisatie Light of the Resurrection in Oekraïne, een partnerorganisatie van stichting Kom over en help, die zich inspannt om lokale kerken in het land financieel en praktisch te ondersteunen. ‘Veel van onze kerkelijke initiatieven en projecten gingen in 2014 van start, toen de Krim door Rusland werd geannexeerd en de oorlog voor veel mensen eigenlijk begon.’

‘Al veel eerder dan een jaar geleden was er behoefte aan sociale organisaties die kwetsbare mensen zouden helpen. Maar natuurlijk is de situatie vorig jaar geëscaleerd. In het begin was de oorlog angstaanjagend. Mensen renden over straat en vluchtten weg en ook ik wilde mijn familie naar een veiligere plaats brengen.’

MOEDIGE MENSEN

‘Nu zie ik nog steeds raketten vliegen, maar weet ik dat we luchtverdedigingssystemen hebben. Sommige dagen gaat het behoorlijk goed. Meestal is er energierantsoen en valt de stroom eens in de zoveel tijd uit, maar laatst zag ik licht toen ik naar mijn huis in een dorpje buiten Kyiv reed. Dat verbaasde me zol Het maakte me hoopvol. Desondanks bereiden we onszelf mentaal voor op nog meer roerige weken met veel raketaanvallen. Iedereen verwacht dat Poetin extra energie in de oorlog gaat steken nu de oorlog een jaar duurt.’

‘Ik voel me bemoedigd door het werk van mijn collega’s van Light of the Resurrection. Zij zijn naar oorlogsgebied gegaan om mensen in nood te helpen. Zelfs toen de situatie erg gevaarlijk was, zijn ze gebleven omdat ze het gevoel hadden daar nodig te zijn. Ze zijn erg moedig, niet omdat ze niet bang zijn, maar omdat ze die angst overwinnen.’

‘Ook vind ik het bemoedigend hoe belangrijk de kerk is in het geven van hoop aan de Oekraïners. Laatst was er een situatie waarin een westerse journalist een vrijwilliger interviewde over de hulp die de Oekraïners ontvangen. Bij elke vraag die de journalist stelde, verwerkte de vrijwilliger de rol van de kerk in het antwoord. Die journalist vond dat vervelend en wilde de vrijwilliger een meer neutraal verhaal laten geven. Toen de vrijwilliger dat merkte, zei hij: “Als ik niet over de kerk kan praten, is er niets om over te praten.” Dit maakte mij zo blij en gaf me zoveel hoop. De kerk is

onmisbaar in het geven van hulp in deze tijd.’

HULPELOOS

‘Maar ook vaak genoeg voel ik me hulpeloos. Enerzijds ben ik actief als spreker en kan ik spirituele leiding bieden. Anderzijds begrijp ik ook niet alles. We willen tegen iemand die rouwt, zeggen: vertrouw op God! Maar dat is lastig om te horen als je veel pijn hebt in je hart. Wel blijf ik benadrukken dat Jezus hier is.’

‘Alle Oekraïners worden iedere dag gedreven door pijn. Dat gevoel geeft dat we niet vrij kunnen denken. Daarom zou ik tegen mensen in andere landen willen zeggen: heb geduld met ons land, en wees betrokken. Zie ons in een grotere visie op de wereld en wees bereid te helpen.’

‘Voor de oorlog zetten we ons in voor twee kwetsbare groepen in Moldavië’

Ion Miron (53) is voorganger in Moldavië en is in ditzelfde land betrokken bij HOE (Stichting Hulp Oost-Europa). Deze organisatie zet zich onder andere in voor Oekraïense vluchtelingen in Moldavië.

‘Voor de oorlog zetten we ons in voor twee kwetsbare groepen in Moldavië: kinderen waarvan de ouders niet meer in beeld zijn, en ouderen. Voor deze groepen hebben we multi-inzetbare centra opgezet, waar mensen een maaltijd of medische zorg kunnen krijgen. De kinderen kunnen na schooltijd naar zo’n centrum komen om hun huiswerk te maken, en daar zijn dan vrijwilligers aanwezig om hen daarbij te ondersteunen. Daarnaast kunnen de kinderen muzieklessen volgen of Engels of Frans leren.’

TOEKOMSPERSPECTIEF

‘Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak, zijn er meer dan honderdduizend vluchtelingen naar Moldavië gekomen. Onze organisatie heeft meer dan drieduizend vluchtelingen geholpen door huisvesting en onkostenvergoeding voor hen

te regelen. Sommigen blijven een week, anderen een jaar. We proberen deze vluchtelingen te helpen met het leren omgaan met eenzaamheid, woede en verdriet. Maar het is niet gemakkelijk.’

‘We grenzen aan een land dat in oorlog is. Twintig procent van de Moldaviërs is weggegaan vanwege de situatie in het land, en dat slaat natuurlijk een gat in de bevolking. Het is erg lastig rondkomen voor veel mensen omdat de inflatie enorm is en de salarissen niet meegroeien. Daarom proberen we als kerken zo veel mogelijk betrokken te zijn en mensen van kleding en eten te voorzien. De mensen die in God geloven, voelen zich ondanks de situatie geleid. Mensen zonder geloof hebben het zwaarder. Zij hebben geen toekomstperspectief. Maar God staat boven de situatie, en Hij zal zijn beloftes inlossen.’

‘Als dominee, echtgenoot en vader is het in deze lastige tijd een uitdaging om goede relaties te blijven onderhouden met mensen. Iedereen draagt een last en mensen zijn ontmoedigd. Veel mensen willen niet eens meer leven. We hebben bijvoorbeeld niet genoeg geld voor de komende maand. Toch vertrouwen we daarin op God.’

ANKER VAN HOOP

‘Er zijn ook bemoedigende ontwikkelingen geweest. In 1998 is er in Moldavië een nieuwe wet ingevoerd die stelt dat weeskinderen niet standaard meer in internaten of weeshuizen worden ondergebracht, maar bij bestaande families kunnen komen wonen. Het bemoedigt mij dat er sindsdien in Moldavië nu al meer dan vierhonderd kinderen door de organisatie Hulp Oost-Europa worden ondergebracht. Binnenkort mag ik één van hen inzegenen in het huwelijk. En veel van die kinderen nemen zelf later ook weer weeskinderen onder hun hoede. Dat brengt mij veel vreugde en bemoediging.’

‘De Oekraïense vluchtelingen bemoedig ik door te zeggen: als de golven komen, is God onze balans. Jezus Christus is ons anker van hoop; niemand kan ons hoop geven zoals Hij. De oorlog heeft veel schade aangebracht. Tegelijkertijd is de Oekraïense kerk verdubbeld of zelfs verdrievoudigd. Dat geeft hoop. We zien hoe God harten aanraakt. We voelen ons in Moldavië sterk betrokken bij de Oekraïense kerkleiders. Daarin kunnen we zien wie God is.’

IN MOLDAVIË ZIJN DE LEEFOMSTANDIGHEDEN ERG MOEILIKJ.

ROB FAVIER,
SINGER-SONGWRITER/
THEOLOOG

COLUMN

Gods rozentuin

De weg was van beton. Je weet wel: van die platen waar elke keer een dichtgesmeerde richel tussen zit. Dat geeft een eentonige cadans, alsof je in de trein reist, in plaats van op een eindeloze snelweg. Het uitzicht was somber en de wereld om mij heen ademde alsof het altijd hetzelfde liedje is en blijft. Uit de radio klonken geen vrolijke berichten, en ik bleek de enige te zijn die op dit tijdstip onderweg was. Iedereen lag te slapen en had even geen interesse in de rest van de wereld. Terwijl ik me afvroeg waarom ik hier eigenlijk reed, en of het niet beter zou zijn ook te gaan slapen, ontvouwde zich opeens een bijzonder schouwspel in het licht van mijn koplampen. Ik

moest flink remmen en stond onverwacht stil voor een roos die zijn wortels in het wegdek boorde. 'Dit kan niet!' ging er door mij heen, maar de wortels bleken sterker te zijn dan het zware beton. Ze zochten zich een weg naar diepten die ik niet kon peilen, de roos bloeide dwars tegen de verdrukking in. Toen ik wakker werd, besepte ik dat ik een droom had gedroomd van eindeloze kansen. Als er een roos kan bloeien in beton, wordt het onmogelijke dus mogelijk. Dat moet te maken hebben met liefde. Dat kan niet anders, want liefde is in staat tot dingen die berekenende mensen al snel afdoen als onhaalbaar. Maar dan wel Góds liefde, want

die van mij is te snel op. Vertelt dat niet alles over het komende paasfeest?

Als ik droom met mijn ogen open, zie ik heel veel kleinere rozen om mij heen die dwars tegen de draad in blijven geloven dat het anders kan op de wereld. Die aan de slag gaan om te bouwen aan Gods Rozentuin. Samen vormen ze een boeket waar het Leven vanaf spat. Ze doen niet aan berusting, ze houden niet van mopperen, maar blijven voortdurend zoeken naar nieuw beton om daar hun wortels in te planten. Bij zo'n boeket wil ik horen. En als het als roos even niet lukt ... dan maar als boterbloem, symbool van kinderlijkheid.

De kracht van de opstanding in vijf getuigenissen

TEKST EN BEELD HULP OOST-EUROPA, KOM OVER EN HELP, TWR, VERRE NAASTEN, WYCLIFFE BIJBELVERTALERS

Over een week vieren we Pasen. Jezus is opgestaan. Hij leeft! Die kracht werkt over landsgrenzen, taalbarrières en gevangensmuren heen. Het overwint duisternis, troost mensen, brengt hoop en voorziet – soms heel wonderlijk – in verlatenheid en nood. De kracht van de opstanding in vijf getuigenissen.

GEBEDSVERHORING: AARDAPPELS VOOR DE ROMA IN SERVIË.

HOE (Hulp Oost-Europa) – Getuigenis uit Servië

'EEN WONDER IN SERVIË'

Evangelist Aleksandar Subotin uit Kucura (Servië) is Roma. God riep hem om de bevolkingsgroep waar hij deel van uitmaakt te vertellen over het evangelie van Jezus Christus. 'Ik had bijbels gekregen die ik naar het dorpje Backo Gradiste wilde brengen, waar de bevolking voor ongeveer 40 procent uit Roma bestaat. Ik was op zoek naar een huis waar ik de bijbels zou afleveren, maar kon het niet vinden. Dat was vreemd, maar ik besepte dat het Gods plan was. Ik praatte met mensen uit het dorp en vertelde hun dat ik bijbels kwam brengen. Veel vrouwen die ik ontmoette, vroegen me of ik ook aardappels bij me had. Ze zeiden honger te hebben en dat ze geen mogelijkheid hadden om te werken. Helaas kon ik ze niets geven. Wel mocht ik de bijbels verspreiden. Het was voor veel mensen de eerste keer dat ze een bijbel in handen hadden. De volgende ochtend belde een van mijn vrienden. Hij had een cadeautje: vijf ton aardappels. Een gebedsverhoring ... voor de vrouwen in Backo Gradiste. God voorziet. Alle dank en glorie aan God.'

Wycliffe Bijbelvertalers – Getuigenis uit Benin

'VAN VOODOOPRIESTER TOT BIJBELVERTALER'

Prosper Nongnide groeit op in een familie die al generatieslang geesten vereert. 'Mijn oom was een voodoopriester. Hij wilde dat ik hem zou opvolgen. Dat was ook lange tijd mijn droom. Tot ik in de stad ging studeren, en tijdelijk bij een tante ging wonen. Tot mijn grote ontzetting bleek zij christen te zijn. Ik vermeed haar en haar geloof zo veel mogelijk. Dat veranderde toen ik een bijbel kreeg. Ik las het boek stiekem, de woorden van Jezus raakten mij diep. Ik erkende dat Jezus voor mijn zonden gestorven was, en dat Hij leeft. Zo werd ik bevrijd uit de duisternis. Mijn oom was woest.

Er werden vloeken over mij uitgesproken. Binnen twee weken zou ik sterven, maar ik leef nog steeds. Christus overwon, dat Goede Nieuws wilde ik met iedereen delen. Ik vroeg God of Hij mij wilde leiden. Niet veel later kwam ik in aanraking met Wycliffe Bijbelvertalers. Ik mocht Gods Woord vertalen in het Idaasha. Het is mijn gebed dat iedereen die de Bijbel leest in de taal van zijn hart, net als ik tot geloof komt en de duisternis achter zich laat.' Gods Woord zal niet ledig wederkeren (Jesaja 55:11), het leven van Prosper getuigt hiervan.

PROSPER NONGNIDE EN ZIJN VROUW UIT BENIN.

I.V.M. DE VEILIGHEID ZIJN DE PERSONEN OP DE FOTO NIET DIE UIT HET VERHAAL.

TWR (Trans World Radio) – Getuigenis uit Iran

'JESUS OVERWINST DE DUISTERNIS'

Wat komt er terecht van een kind dat in een Iraanse gevangenis wordt geboren, bij een moeder die niet voor haar kan zorgen? Gedoemd om te mislukken, zeggen de statistieken, maar haar adoptievader vertelt tijdens een conferentie van TWR: 'Op zoek naar informatie over Allah, ontdekte ik de uitzendingen van TWR, en de bijbehorende conferenties in onze regio. Die zijn levensveranderend geweest voor mij en mijn geadopteerde dochter. Haar leven laat zien hoe Jezus Christus de duisternis overwint. Want ik leerde een christen kennen die in de gevangenis terecht kwam om zijn geloof. Hij belde me: "Er is hier op de vrouwenafdeling een verwaarloosde baby. Kun je proberen het kind eruit te krijgen?" Toen ik eindelijk de baas van de gevangenis sprak, bleek het kindje ziek te zijn. 'Neem haar mee en breng haar over 15 dagen terug', zei hij. Toen we terugkwamen, mocht ik haar toch houden. Inmiddels is ze een vrolijke meid van 13. Contact met haar moeder is er niet. Die heeft nauwelijks gevoelens voor haar. Hier op de conferentie is dat anders. De mensen houden van haar. Het kost ons 45 uur reizen om hier te komen, maar we komen allebei graag.'

Verre Naasten – Getuigenis uit Venezuela

'EEUWIG DUURT ZIJN TROUW'

Alidade González vertelt: 'Ondanks de moeilijke tijd die we in Venezuela doormaken, ben ik een dankbaar mens. Elke dag weer merk ik dat God er is. Eeuwig duurt zijn trouw, lezen we in Psalm 136. Maar liefst 26 keer wordt dat herhaald. Vanwege de economische toestanden verlaten veel mensen het land. Ook in onze kerk. Zo'n 80 procent van de mannen is vertrokken om nieuw werk te zoeken. En toch ... we blijven geloven dat – op Zijn tijd – onze kerk weer zal groeien. Als gemeente huren we een gebouw, en dat is best spannend. Nu we zo klein zijn, kunnen we de huur amper opbrengen. Maar God laat ons niet alleen: het lukt om open te blijven. Zijn aanwezigheid merk ik ook in mijn eigen leven. In de twee jaar dat ik nu weduwe ben, liet Hij me niet in de steek. Dus ik blijf zeggen: gezegend zij de Heer! Van Hem komt de kracht om vol te houden. God was en is goed en zijn trouw duurt eeuwig. Onze opgestane Heer nam afscheid met de woorden: "Ik ben met jullie, alle dagen, tot de voltooiing van deze wereld." Dat geeft moed voor een prachtig paasfeest: Hij is erbij, altijd.'

DE VROUWEN IN DEZE KERK IN VENEZUELA HOUDEN ZICH VAST AAN GODS BELOFTEN IN PSALM 136.

SEDA: 'DE DOOD HEEFT NIET HET LAATSTE WOORD.'

Kom over en help – Getuigenis uit Armenië

'IK HEB DE WERELD OVERWONNEN ...'

Het duurde 'slechts' 44 dagen, de oorlog tussen Azerbeidzjan en Armenië in september 2020. De korte, maar hevige strijd eiste het leven van ruim 5.000 mensen, waaronder de man van de Armeense Seda Ginosyan. Ze bleef met drie jonge kinderen achter. Een uitzichtloze situatie, omdat haar man kostwinner was en haar schoonouders bij het gezin inwoonden. 'Ik wist niet hoe ik verder moest ...' Maar God zorgt. Via Youth for Christ (YFC), een partnerorganisatie van Kom over en help in Armenië, kreeg Seda de mogelijkheid om een kappersopleiding te volgen. Ze vertelt: 'Inmiddels heb ik dankzij YFC, samen met mijn schoonzus, een salon aan huis. Ik verdien nu geld om mijn gezin te onderhouden.' Seda's kinderen gaan wekelijks naar het dagopvangcentrum waar ze een maaltijd ontvangen, huiswerk maken en verhalen uit de Bijbel horen. Seda en haar schoonzus bezoeken iedere zondag trouw de kerk. 'YFC kwam op het juiste moment in ons leven; op een moment dat het leven voor ons geen zin meer had. Door hen kregen we hoop voor de toekomst. De dood heeft niet het laatste woord. Door Christus die opstond, ontvangen wij het eeuwige leven.'

Samen bouwen
aan hun
toekomst
Oost-Europa
heeft jou
nodig

Gedeeld
Geloof

HOE helpt christelijke gemeenten in Oost-Europa bij de ontwikkeling van missionair werk, vorming en toerusting.

Er is veel vraag naar het
ondersteunen van zomer-
en evangelisatiekampen
en het uitgeven van
Bijbels en Kinderbijbels.

Wij kunnen uw steun
goed gebruiken!
Of via hoehelpt.nl/
gedeeldgeloof

HOE
HULP OOST-EUROPA

T +31 (0)342 420554 E info@stichtinghoe.nl NL84 INGB 0000 0088 87
'Gedeeld Geloof ND04' t.n.v. Hulp Oost-Europa in Barneveld

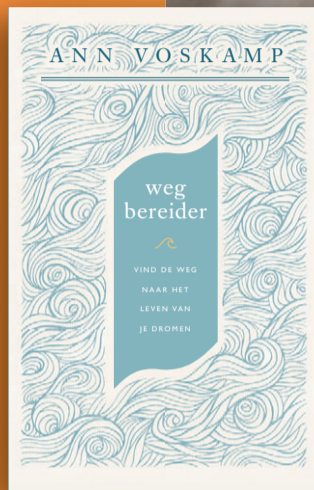
hoehelpt.nl

SPECIALE ACTIE

Steun het Bijbelvertaalwerk
en ontvang het nieuwe boek
van Ann Voskamp cadeau!

Bekijk de actie en voorwaarden op:

wycliffe.nl/nd-actie

Iedereen
de Bijbel
in de taal
van z'n hart!

wycliffe
bijbelvertalers

**Missie
& Media**
Het belevingscentrum
van TWR

Beleef
het zelf!

Bijzondere verhalen beleef je in Missie & Media

- ✓ Speel de interactieve games
- ✓ Beleef radiouitzendingen met een VR-bril
- ✓ Voel de spanning in Noord-Korea
- ✓ Speciaal voor de kids: Zoek met Joek!

Stap zélf in de wereld van zending

“Een verrassend en
inspirerend gezinsuitje!”

Reserveer tickets op
twr.nl/missie-media

Scan me

TWR
bron van hoop

Kom
over en
help

De oorlog gaat door, onze hulpverlening ook!

Doneer nu

Scan de QR-code

Of maak een gift over naar:
IBAN NL42 RABO 0161004555

Laatst ontvangen bericht: help mij!

Doe in juni mee aan de nieuwe citygame van Verre Naasten: **Saecret**.
Help met je team van vier personen een evangelist aan een nieuwe
undercover-identiteit. Maar de tijd tikt... En er dreigt gevaar!

SA-CRET

een spel van VERRE NAASTEN

Zwolle - Utrecht - Groningen - Dordrecht - Arnhem

Meer info: verrenaasten.nl/saecret of scan de QR-code

